

Bayer Zsolt: A világ, ahol élünk

2024 szeptember 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A trendi Nyugaton mélyen meg vannak gy?z?dve arról, hogy ?k az út, az igazság és az élet.

Igazából nem tudom, hol is kellene elkezdeni, ugyanakkor azt is érzem, hogy teljesen mindegy. Mert mindenhonnan pontosan ugyanoda jutunk. Róma? London? Falanszter? Mindegyik egyszerre… Akkor vágjunk

bele!

Óriási felháborodást váltott ki a zsidó szervezetek körében nem csupán Belgiumban, de Európa-szerte a Humo belga magazin cikke, amelyben Herman Brusselmans flamand író gyakorlatilag a zsidók megölésére szólított fel – számol be róla a Politico brüsszeli hírportál. Írásában Brusselmans úgy fogalmazott, hogy amikor látta egy, a romok között az anyjáért kiáltó palesztin kisfiú képét, elképzelte a saját feleségét és kisfiát hasonló helyzetben, és annyira felb?szült, hogy legszívesebben kést vágott volna minden zsidó torkába, akivel találkozik.

Varázslatos, nem? Emlékeznek még a régi szép id?kre, amikor hatalmas nemzetközi botrány kerekedett abból, hogy a magyar parlamentben elhangzott egy felszólalás alatt, miszerint „hordót a zsidónak!”. Majdnem bevonultak az ENSZ-csapatok, a „pesti zsidó firkászok” elkezdtek arról cikkezni, hogy megint be kell csomagolniuk a b?röndjeiket – aztán kiderült, hogy ami elhangzott, az „hordót a szónoknak!” volt, de az már senkit nem érdekelt. Attól fogva felépült a „magyarországi antiszemitizmus” aljasságból és hazugságból összerótt, összenyálazott katedrálisa, kinevezték bele f?pappá Csurka Istvánt, kicsit kés?bb én lettem a ministráns, és így éltünk úgy harminc-harmincegy évig. Ha tüsszentettél a Dohány utcában, másnap megírták, csomagolniuk kell a zsidóknak. És most, ebben az ihletett pillanatban képzeljük el, ha akkoriban, vagy akár két-három évvel ezel?tt valaki kijelentette volna idehaza, miszerint legszívesebben kést vágna minden zsidó torkába. Na? Megvan a kép odabent, fejben?

Ne tör?dj vele. Ma más világot élünk.

A nagy belga író ma nyugodtan megteheti, semmi sem fog történni. Se vele, se úgy általában „antiszemitizmus” ügyben. A világ, ahol élünk, mára megtért a széls?balosok eredend? antiszemitizmusához és Izrael-ellenességéhez, helyreálltak a dolgok.

Rákerestem erre a Herman Brusselmans-ra, mivel fogalmam sem volt róla, ki ez az alak. Érdemes megnézni. Csak a pofáját. Mint Woody Allen és John Lennon szerelemgyereke – nevezettek tehetsége nélkül. Az az igazi, t?r?lmetszett, tenyérbemászó kis rohadék – szóval ? korunk h?se. Arab migránsokba szerelmes, szíve szakad meg szegényekért meg a szexuális kisebbségekért, nem lennék meglepve, ha olykor kutyamaszkot öltene és a párja megsétáltatná pórázon. Ezt lehet olvasni róla: „Az alkohol, a szex és az unalom visszatér? témája.” És mi más is lenne? Hogy is írta Pet?fi?

[…] Ha nem tudsz mást, mint eldalolni / Saját fájdalmad s örömed: / Nincs rád szüksége a világnak, / S azért a szent fát félretedd.

Bizony. Ráadásul ennek saját fájdalma és öröme sincs, csak a nyomorúsága, ami abból következik, hogy teljesen felesleges a létezése. Viszont most kést vágna minden zsidó torkába. Hát persze, rájött, hogy neki is érdekesnek, modernnek, trendinek kell lennie, eljött a tizenöt perc hírnév ideje. Kést vágna minden zsidó torkába, úgy fel van háborodva a gázai arabok nyomorúságán. Érdekes, amikor nézte a tavaly októberben az izraeli kibucokba meg a fesztiválra betör?, terrorista, gyáva arabokat, akik válogatás nélkül öltek meg gyereket, öreget, asszonyt, lányt – bár ez utóbbiakat el?bb brutálisan meger?szakolták és megkínozták –, szóval akkor nem jutott eszébe, hogy kést vágna minden rohadt muszlim torkába.

De hogy is jutott volna eszébe, hiszen az ma nem trendi.

Ma más segget kell nyalni a progresszív világban – arab segget. Ma a nyugati egyetemek campusain zúg az „irtsátok ki a zsidókat” meg a „from the river to the sea…” – vagyis Izrael állam megsemmisítésének csasztuskája.

„Kutyákat er?szakolt az ismert krokodilszakért?, akit tíz év börtönre ítélt az ausztrál bíróság. Az ismert brit krokodilszakért?t tíz év és öt hónap börtönre ítéltek Ausztráliában kutyák kínzása és meger?szakolása miatt.” Hát ez bizony nem szép. De tegyük hozzá mindjárt, nehogy maradinak t?njünk, a csávó ott tolta túl, hogy megkínozta a kutyusokat. Ha csak szerette volna ?ket, mindenhogyan, most ünnepelnék. ? lehetett volna a kutyafétisszekta prédikátora, a szabadság új h?se és szimbóluma. Mert ki és milyen alapon szabhatna határt a szeretetnek, a szerelemnek, nem igaz? A család az család. Ez a világ, ahol élünk. A világ, ahol élünk…

„Meghalt egy férfi, akit afrikai migránsok támadtak meg Spanyolországban. A lakók felvételein jól látható, illetve a katalán rend?rség, a Mossos is meger?sítette, hogy marokkói fiatalokból állt az a csapat, akik vasárnap támadtak rá egy férfira Badalona egyik lakónegyedében, hogy ellopják a mobiltelefonját. Egy bottal ütötték le, amit?l a férfi

azonnal eszméletét vesztette.”

Megjöttek a testvérek. Welcome! Afrika tiszteletét teszi és köszöni szépen, remekül érzi magát. Hogy is írja Karinthy A rossz tanuló felelben?

Egyszer aztán minden ereje elhagyja, elhallgat, és még egyszer a katonaiskolára gondol. Elboruló elméjében, mint távoli szavak, ver?dnek vissza a zajok… a kréta ropogása… elfolynak az arcok, és egy pillanatra világosan látja a végtelent, amelyr?l e percben jelentette ki a felel?, hogy ott a párhuzamos vonalak találkoznak. Látja a végtelent… nagy, kék valami… oldalt egy kis házikó is van, amire fölül fel van írva: »Bejárat a negyedik végtelenbe«. A házban fogasok vannak, ahol a párhuzamos vonalak leteszik a kalapjukat, aztán átmennek a szobába, leülnek a padba, és örömmel üdvözlik egymást… a párhuzamos vonalak, igen… a végtelen, a megértés, a jóság és emberszeretet osztályában, ahová ? soha eljutni nem fog… ama »fels?bb osztály«, melybe »elégtelen eredmény miatt fel nem léphet« soha.

A rossz tanulóval ellentétben Európa már nem látja a végtelent. Azt sem látja. Behízott, apró disznó szemeivel már csak a köldökét bámulja, már csak addig lát, és az adott pillanatot érzékeli. A végtelent Afrika látja, amely ontja magából az új honfoglalókat, s azok jönnek és ölnek és rabolnak és er?szakot tesznek

– és, mondom, köszönik szépen, remekül érzik magukat. Mindeközben pedig – vigyázó szemetek Angliára vessétek! –, erre is van magyarázat:

„Nagy-Britannia történelme során soha nem volt még ilyen nagy a bevándorlók aránya a teljes lakossághoz képest: ma már a brit lakosság több mint 15 százalékát teszik ki. Ez az arány a 2011-es zavargások kitörésekor alig több mint 12 százalék, 1991-ben alig több mint hat százalék, 1951-ben pedig mindössze négy százalék volt. A bevándorló csoportok összetétele is drasztikusan megváltozott. A második világháború után a legtöbb bevándorló Írországból érkezett, és nagyon hasonló kulturális háttérrel rendelkezett. A 2000-es évek elején ez kiegészült a Lengyelországból, valamint Közép- és Kelet-Európából érkez? bevándorlókkal. Manapság rengetegen érkeznek Afrikából és a Közel-Keletr?l. […] Nagy-Britannia gazdasági modellje egyre inkább az országba érkez? hatalmas számú bevándorlóra épül. Ennek oka, hogy Nagy-Britannia súlyos demográfiai válsággal küzd – utoljára 1972-ben volt reprodukciós szint feletti a születési arányszám. 1972 óta Nagy-Britanniában a születési ráta Magyarországéhoz hasonló: az azóta eltelt id?szakban Nagy-Britannia átlagos születési rátája 1,78, Magyarországé pedig 1,63 volt. Nagy-Britannia születési rátáját azonban emelték a bevándorlók körében a helyi lakosságnál magasabb születési arányszámok.

Hosszú távon csak kétféleképpen lehet gazdasági növekedést generálni: vagy a népességet kell növelni, vagy a népesség gazdasági termelékenységét. Magyarországgal ellentétben, ahol a termelékenység fellendült, a brit termelékenység 2008 óta stagnál. Ez azt jelenti, hogy az ország gazdasági növekedése teljes mértékben a népességnövekedésre épül. Mivel a hazai lakosság nem vállal több gyermeket, a bevándorlás arányát kell növelni.

Az országba irányuló bevándorlás 2022-ben elérte a rekordnak számító 1,23 millió f?t, és azóta 1,22 millió f? szintjén maradt. Ez annyit tesz, hogy ma Nagy-Britannia lakosságának 3,7 százaléka az elmúlt két évben érkezett. Más szóval, ha Nagy-Britanniában sétálunk az utcán, minden harmincadik ember, aki szembe jön velünk, újonnan érkezett. Nem meglep?, hogy ez rendkívüli mérték? társadalmi felzúduláshoz és feszültséghez vezet.”

Ez a világ, ahol élünk. A világ, ahol élünk…

„»Nincs más választásunk, mint hogy mindenki biztonsága érdekében lemondjuk a három tervezett koncertet. Minden jegyet automatikusan visszatérítünk« – áll a Barracuda Music közleményében.

A lemondásra órákkal azután került sor, hogy az osztrák szövetségi és tartományi rend?rség letartóztatott egy 19 éves férfit, aki állítólag h?séget fogadott az ISIS-nek. A tisztvisel?k szerint mindkét gyanúsított az interneten keresztül radikalizálódott, és állítólag konkrét és részletes tervekkel rendelkeztek arról, miként hajtsanak végre egy támadást. Több célpontjuk is volt, amelyek között szerepelt a popsztár koncertje.”

Jó lenne egyszer összefutni azzal az él?lénnyel, aki ott él, Ausztriában, aztán egyszer csak h?séget esküszik az Iszlám Államnak. Ezeket látni kellene, szemügyre venni, vizsgálni, majd betenni spirituszba és feltenni a polcra a

kétfej? patkány meg az ötlábú sakál közé. De hát ez Európa? Ugyan, kérem… Ez a világ, ahol élünk. A világ, ahol élünk…

„Képmutatás a köbön: Németország tiltja a kazettás bombák használatát, de a saját területén tárolja az ukránok készleteit.

A kazettás bombákat tiltó egyezményhez Németország lelkesen csatlakozott annak idején. Most kiderült, hogy a fegyvereket nemcsak tárolja az amerikaiaknak köszönhet?en, hanem ugyanolyan lelkesen az Ukrajnába szállításban is segédkezik. […] Amikor az ukrajnai konfliktusban Oroszország el?ször alkalmazta a fürtös bombákat, a nemzetközi szervezetek és a közvélemény – jogosan – egyaránt tombolni kezdett. A dublini nyilatkozat 2008-as aláírásakor (2010-ben lépett életbe) 107 ország (közöttük természetesen Magyarország is) ratifikálta a kazettás bombák bármilyen alkalmazásának tiltását. Az orosz bombák bevetését Jens Stoltenberg NATO-f?titkár embertelennek és a nemzetközi jog megsértésének nevezte. Igaza is volt és nem is.

Az egyezményt ugyanis Oroszország, Kína és az Egyesült Államok soha nem ratifikálta. És nemcsak ?k, hanem Ukrajna sem.
A kett?s mérce azonnal megmutatkozott, amikor az Egyesült Államok bejelentette, hogy Kijev kérésére fürtös bombákat fog szállítani Ukrajnába. Az addig az oroszokat terrorista gyilkológépeknek tituláló nyugati államok dönt? többsége csendben maradt, és egy szót sem szólt a fegyverek alkalmazása ellen. Ritka kivételekkel hirtelen elcsitult a nemzetközi jog megsértése és az embertelenség miatt támadt moraj.

Németország vezéralakja volt a kazettás bombák elleni küzdelemnek. A tiltó egyezményt els?ként ratifikáló országok egyike volt, 2015-ben be is fejezte saját l?szerkészletének megsemmisítését. Mint azt a Responsible Statecraft felidézi, hogy amikor tavaly nyáron Biden elnök el?ször jelentette be a fegyverek Ukrajnába szállítását (azóta még négyszer megtette), Annalena Baerbock külügyminiszter nyilvánosan és jól érthet?en ellenezte Washington lépését, utalva a civil áldozatok várhatóan nagy számára. (Ebben igaza lett, a fürtös bombák válogatás nélkül gyilkolnak úgy ukrán, mint orosz oldalon.) A tiltakozás aztán egyre bágyadtabb lett, míg végül teljesen elhalt.

Hogy miért, arra a német ARD tényfeltáró anyaga világított rá, amelyet július végén sugároztak. Az Egyesült Államok hadseregének szóviv?je írásban er?sítette meg az anyagot készít? újságíróknak, hogy a Pentagon kazettás bombákat tárol németországi bázisán, ahonnan Lengyelországon át Ukrajnába szállítja azokat.”

Ez is annyira magától értet?d?.

Emlékeznek még A halál 50 órájára? S abban Martin Hessler német harckocsizó ezredesre? Nos, Martin Hessler ezredes egy náci tiszt volt – egy szörnyeteg. Viszont volt becsülete.

Ezeknek ma nincs. Éppen ezért vannak róla mélyen meggy?z?dve arról, hogy ?k az út, az igazság és az élet. Szánalmas, viszolyogtató csürhe. Rá kellene kötözni mindet egy-egy kazettás bombára, járkáljanak azzal az id?k végezetéig…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló